

Opførelse af en stor dyr Kaserne. Jeg anbefaler derfor nærværende Forslag til en grundig og omhyggelig Overvejelse og glæder mig over, at man ogsaa fra Flertallets Side ønsker, at denne Overvejelse skal foregaa i et Udvalg.

N. Neergaard: Hovedpunktet i Forslaget er, som det ogsaa blev nævnt af de ærede Talere, der have haft Ordet, dette, hvorvidt det maa anses for nødvendigt og formaalstjenligt, at der bygges en Kaserne for Søværnets værnepligtige, og dette Spørgsmaal tror jeg, vi ubetinget bør besvare med Ja af Hensyn til Mandskabets Sundhed. Ganske vist kunde man have ønsket nogle nærmere Oplysninger angaaende de nuværende Kaserneskeibe og deres Sundhedsfarlighed, men disse Oplysninger ville vi jo kunne faa i det Udvalg, som Forslaget vil blive henvist til. Jeg kender dog tilstrækkeligt dertil, og det tror jeg ogsaa gælder adskillige andre ærede Medlemmer i dette Ting, til at vide, at disse Kaserneskeibe ere berygtede for deres Sundhedsfarlighed, de ere gamle og raadne. Det staar for øvrigt ogsaa i Ministerens Skrivelse til Forsvarskommissionen: „Tømrene ere raadne, Dækkene stærkt medtagne og utætte, Vinduer, Porte og Døre slutte ikke, saa at Skibene kun frembyde et uheldigt og tilmed usundt Opholdssted for det indkvarterede Mandskab“. Det er jo ret stærke Ord, men de ere ingenlunde for stærke. Dertil kommer, at Skibene vistnok ogsaa til Dels ere inficerede, og at det paa Grund af Tømmerets Raaddenskab og Skibenes hele Ælde er umuligt at faa dem fyldestgørende desinficerede. Jeg tror, det maa anses for ganske givet, at den Maade, hvorpaa Søværnets værnepligtige Mandskab er indkvarteret, ikke alene er i høj Grad uheldig og ubekvem for Mandskabet, men tillige ligefrem sundhedsfarlig. Naar dette kan anses for givet, mener jeg dermed, at Forsvarligheden af at bygge en Kaserne til dette Mandskab er begrundet. Spørgsmaalet er saa, hvor man skal bygge den, og naar der foreligger et Svar som dette fra Forsvarskommissionen, som gaar ud paa, at Kommissionens Flertal ikke mener, at det vil gribe forstyrrende ind i den Henstilling, der sandsynligvis kommer fra Kommissionen, med andre Ord, at hvorledes man end ordner vort Forsvarsvæsen, vil der blive Brug for en Kaserne for Søværnets værnepligtige Mandskab ved København, finder jeg ogsaa, at de Betænkeligheder, som kunde rejses mod Valget af Stedet, vistnok ikke kunne være overvæl-

dende store. Nu savner jeg her en nærmere Plan for Kasernen, og alene fordi en saadan ikke medfølger og fordi de Oplysninger, der gives med Hensyn til Kasernbygningen, ere ret ufuldstændige, mener jeg det heldigt, at Forslaget henvises til et Udvalg. Det har sikkert ogsaa været den højtærede Ministers Tankegang. I Udvalget ville alle disse Undersøgelser langt bedre og mere fyldestgørende kunne foretages end her i Tinget. Summen er jo ikke afskrækkende stor, og jeg antager, at en saadan Kaserne, naar den skal svare til Nutidens Fordringer, neppe kan bygges synderlig billigere.

Med Hensyn til de øvrige Foranstaltninger er der, saa vidt jeg kan skønne, Enighed om, at det er en meget billig Maade, hvorpaa man kommer ud over den Eksplosionsfare, vi tidligere have forhandlet om her i Tinget, og som vi alle ønske skulde undgaa. Det vil blive meget billigere end de Overslag, som tidligere have foreligget for Tinget om Foranstaltninger i den Retning. Spørgsmaalet løses her paa en formentlig fyldestgørende Maade for en langt billigere Pris end tidligere tænkt, saa disse Foranstaltninger er der vistnok kun Grund til at hilse med Glæde.

Det næste Spørgsmaal bliver saa, hvorvidt det kan anses for forsvarligt at tilvejeskaffe Penge til disse Foranstaltninger gennem Salg og Udrangering af Materiel. Med Hensyn dertil maa jeg i alt Fald for mit Vedkommende sige Pas. Jeg er ude af Stand til at bedømme, hvorvidt det Materiel, her er Tale om, er brugbart eller ikke, men i den Henseende maa vi falde tilbage paa den højtærede Minister og hans sagkyndige Raadgivere, det er dem, der maa have Ansvaret for den Side af Sagen. Jeg tvivler aldeles ikke om, at disse Skibe slet ikke ere brugelige, men i den Henseende kunne vi Rigsdagsmænd naturligvis ikke have nogen personlig Mening. Forudsat at de ere ubrugelige, hvad jeg maa antage, at de ere, kan der ikke rejses nogen berettiget Indvending mod, at man sælger dem. Jeg vil kun herom bemærke, at der ikke i Forslagets Tekst og Motiver staar noget udtrykkeligt om, at hvis der skulde indkomme et Beløb ved Realisation af disse Skibe, som blev større end det, der vil medgaa til at udføre de foreslaaede Foranstaltninger efter de nærmere Oplysninger, som vi nu faa i det Udvalg, som Sagen vil blive henvist til, skal dette Beløb indgaa i Statskassen. En saadan Bemærkning staar imidlertid i den højtærede Ministers Skrivelse til Forsvars-